

EST. No. 24

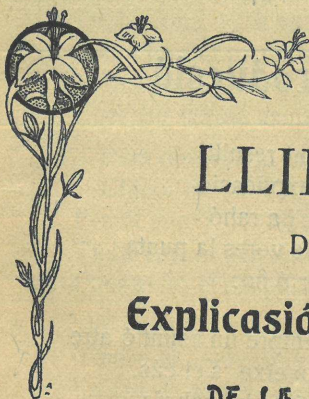
Biblioteca Valenciana

[Falles Sant Josep] Llibr

31000002961202

H3D-08-19-10(05)

LLIBRET

DE LA

Explicació y Relació

DE LA FALLA DEL

CARRER DE ESPINOSA

Añ 1911

Chártula Tipo-litográfica, G. de Castro, 96.=Valencia.

Introducció

Difisil asunt resulta
El donar la explicació
De una falla. La rahó
Es, que ha de vore la punta
Pera resultar ó no.

Sol ser sempre un asunt ó atre
Desde luego: eixe 's el cás.
Lector, llechinto ho sabrás
Y si 't resulta un empastre
T' el plantes al espinás.

L' asunt d' esta es prou sensillo
No te chens de picardía.....
Es, dir lo que fan el pillo
Les femelles de uí en dia
Abusant del calsonsillo.

Es, dir que no sap qué fer
La dona pera manar
Y creu que ó ha de lograr
Enseñant per lo carrer
Lo que había de amagar.

Totes les grans ilusions
De la dona de uí en día
Están en dur pantalóns
Y hasta el..... moño donaría
Sols dur també hasta..... botóns.

Pera dirli á son marit:
—Chico, me 'm vaig al café:
Fés el sopar; fés el llit.
Tinho tot..... ben amanit,
Pues si nó et despacharé.—

Y ya en tot el mando prés,
Tindre al hòme dins del puñ
Esclau d' els seus desenfrens;
Y..... hasta haurien moments
Que li pegaría al cul.

Explicasió

Se compón de tres ninots
La falla d' este carrer;
Té tres costats el sendrer
Y está á la vista de tots.

Eixa senhora que porta
La falda de pantaló
Es la que enguañ en Valensia
á cridat tant la atensió.

S' ham posat en primer terme
Y ella diu qu' es parisien
Mes yo crec qu' ella no entén
De francés; qué té qu, entendre?

Es una pobra inosent.....
Que per guañarse alguns..... duros
Salvant aixi els seus apuros
Fá de figuri á la chent.

El seu marit..... la seguix
Perqu' ella li té manat
Que no vacha al seu costat
Segons la moda exichís.

Ell gustós també en la moda
Qu' es canbiarse els papers
Pasecha per los carrers
Tal com si fora una dona.

Du gabán hasta els garróns,
El tall ben seïdet;
Du lligacames, coset....
De tot menos.... pantalóns.

Y es que ella li té dit
Que pera no equivocar-se
Lo millor es no portarne;
Y el Tófol li ó ha cumplit.

El llauraor, representa
al poble tot indignat
Per l' extrem á que h' aplegat
La moda tan re.....valenta.

Y no podentse aguantar
Al vore qu' en els vestits
Van totalment invertits
No pot més que protestar.

Consell

Si per alguna chica
Chiflát te troves
Per templá y per bonica
Primer la probes.

Párlali de la moda
De **pantalones**
Y si veus que ó aproba
Dili que **nones**.

Epígrama

Diuen que un dia, les dones
Cansaes de ser femelles,
Reunírense algunes d, elles
Tratant de faltes y bones.....

Proposaren á desdir
Contra els homens diablures
Intentant mil probaures
Pea podero conseguir.
Mes (pera acurtar rahons),
Una de tantes digué:
«Pea conseguiro convé
La moda dels pantalons.»

Cantar

Chitaneta, Chitaneta,
Si te poses pantalóns
T' envíe á fer la..... volteta.

Redondilla

«¡Oh moda; cómo te pones!»
Una vella plorant, dia:
Pero es porque no podía
Posarse ya los calsones.

Quintilla

La que contant ya els seus trenta.
Fadrina s' hacha quedat;
La moda, encara la alenta
Y es considera contenta
En un pantaló posat.

Chiflaura de un vell

Un agüelo carcamal
Mes vell que Matusalem
Tenia en casa un harem
Com no n' había atre igual.

Un día se despertá
Y per més que se esforsaba
Y á les chovens contemplaba
No va notar..... ni picá.

Tot posat de malhumor
(Naturalment y era chust),
No trovant res ya á son gust
Pensá una cosa millor.

Y enseguideta, maná
Que pantalóns se posaren
Y entonses..... el retornaren
Y ensengué..... la moliná.

Cantar

Yo sé de una agüela ransia
Que se provà uns pantalons
Pero no li feen grasia.

Cuarteta

La chove que tinga sels
Per si el novio no la vol
Qu' es cale sinse repels
Un pantaló cuansevól.

Chica bonica com primavera
Plena de grasia y de dols encant,
En eixa boca tan salamera
Que á tot qui 't mire vas marechant;
Aparta modes tan modernistes,
Señiste el saco y la falda honesta
Y deixant lliure el cam á les listes....
Donarás sempre el colp en la festa.

Cantares

Ya gachona que no mencha
Sols per vestir á la moda
Yasta dormint veu y pensa
Que el pantaló li acomoda.

Ya que fer guerra á les dones
Que á caball vullguen puchar,
Pegantlos foch á les modes
Y á elles si 's posen dabant.

Encara que á tota dona
El pantaló be li estiga.
(Si vol pasar com á bona).
De posarsel, que se abstinga.

El hòme que consentís
Que la dona tot se ó pose
Y hasta casi el divertix
Que vacha enseñant les formes.
Fásilment pot ocurrirli
Com á premit á son deure
Qu' algo en el cap puga eixirli
Que el sombrero no li asente.

